

Σύλλογος Ποντίων Ευβοίας «Οι Κομνηνοί»

Η ιδέα της Ρωμανίας στη σύγχρονη Ευρώπη

Ο Σύλλογος Ποντίων Ν. Ευβοίας «Οι Κομνηνοί» διοργάνωσε εκδήλωση στις 14 Απριλίου 2002, με επίσημο προσκεκλημένο και ομιητή τον Πρίγκιπα Ιωάννη Αρκάδιο Λάσκαρη Κομνηνό, απόγονο της δυναστείας των Κομνηνών, Ακαδημαϊκό, Διδάκτορα Κοινωνικών Επιστημών και Αστικού Δικαίου, Πρόεδρο της Διεθνούς Φιλοβυζαντινής Ακαδημίας της Μαδρίτης και ηγέτη του Βυζαντινού Τάγματος του Αγ. Ευγενίου Τραπεζούντας.

Ο υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων του συλλόγου καλωσόρισε τους προσκεκλημένους και παρουσίασε τον πρίγκιπα, τονίζοντας το τεράστιο συγγραφικό και πολιτιστικό έργο του, καθώς και τις διακρίσεις τις οποίες έχει δεχτεί ο πρίγκιπας στην πολύχρονη πορεία του στο χώρο των γραμμάτων και του πολιτισμού. Ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ποντιακών Σωματείων Ν. Ελλάδας κ. Δημ. Χριστοφορίδης στο χαιρετισμό του εξήρε και αυτός με τη σειρά του το συγγραφικό έργο του Πρίγκιπα Ιωάννη, το οποίο επεκτείνεται όπως τόνισε σε πολλούς τομείς, όπως η Υγεία, η Λογοτεχνία, η Ιστορία, ο Βυζαντινός Πολιτισμός και η Ορθοδοξία.

Τέλος, ευχήθηκε στον πρίγκιπα να είναι πάντα καλά και ο Θεός να του δίνει υγεία και δύναμη να συνεχίσει το έργο του.

Ακολούθησε η ομιλία του Πρίγκιπα Ιωάννη Κομνηνού με θέμα «Η ιδέα της Ρωμανίας στη σύγχρονη Ευρώπη»:

«Όταν μου ζητήθηκε να εκφράσω τις απόψεις που πάνω στο πολύπλοκο και λεπτό αυτό θέμα, από πλευράς μου δεν είχα καμία αντίρρηση, μια και το ελληνικό αίμα που ρέει μέσα μου, μου όρισε να αφιερώσω όλη

Για την «Ιδέα της Ρωμανίας στη σύγχρονη Ευρώπη» μίλησε ο Πρίγκιπας Ιωάννης Αρκάδιος Λάσκαρης Κομνηνός στην εκδήλωση που διοργάνωσε ο Σύλλογος Ποντίων Ν. Ευβοίας «Οι Κομνηνοί».

μου τη ζωή στη διάδοση του μεγαλύτερου πολιτισμού που υπήρξε ποτέ στην Ευρώπη που είναι συνάμα τροφός για την πλειοψηφία των πολιτισμών ανά τω παγκοσμίω. Αναφέρομαι ασφαλώς στον Ελληνο-Ρωμαιο-Βυζαντινό πολιτισμό.

Μπορεί ο πιο πάνω ορισμός να υπονοεί τρεις ξεχωριστούς πολιτισμούς, αλλά με την πάροδο των αιώνων και μέσα από τα όσα υπέστη, κατόρθωσε να παραμείνει ο ένας και ο αυτός, αναλλοίωτος μέχρι τις μέρες μας.

Δε θα αναπτύξω το ζήτημα αυτό, με το οποίο έχουν ασχοληθεί κατά κόρον οι πλέον ξακουστοί εκπρόσωποι της ιστορίας και των επιστημών της ουμανιστικής σκέψης, αλλά θα επικεντρωθώ σε ένα άλλο τομέα, αυτόν του πολιτισμού.

Στην Ελλάδα έλαχε και πάλι να δημιουργηθεί ένα ρεύμα, που μέρα με τη μέρα καθιστά επιτακτική την ανάγκη για τη δημιουργία μιας πόλης στη Θράκη με την ονομασία Ρωμανία. Η πρώτη φορά που άκουσα να γίνεται λόγος γι' αυτό το εγχείρημα ήταν από τον καθηγητή κύριο Τουρλίδη, αλλά αυτό που με ενέπνευσε να ασχοληθώ με το ζήτημα ήταν η εισήγηση του Μιχάλη Χαραλαμπίδη «Η ιδέα της Ρωμανίας – Μια νέα πόλη στην Ελλάδα» όπως και άλλες εργασίες του ίδιου καθώς και άλλων εξεχόντων Ελλήνων μου επέτρεψαν να γνωρίσω με πάσα λεπτομέρεια τη βάση πάνω στην οποία θα πραγματοποιείτο η ίδρυση μιας εξ' ολοκλήρου νέας πόλης στην Ελλάδα, σε αυτή τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο και με ένα τόσο εξειδικευμένο όνομα.

Θέλω να δηλώσω ότι αυτό το εγχείρημα με συνεκίνησε από την ίδια κιόλας στιγμή και από την κατοικία μου στη Μαδρίτη άρχισα να σκέπτομαι με ποίο τρόπο θα μπορούσα να συμβάλω στη γρήγορη πραγματοποίησή του. Αρχικά αφιερώθηκα στο να κάνω μεταφράσεις και να γράφω σχόλια πάνω σε διάφορες εργασίες επί του θέματος και να τα διοχετεύω σε ευρωπαϊκές και αμερικανικές χώρες με σκοπό να γίνει το ζήτημα γνωστό και να εκτιμηθεί από όσο το δυνατό μεγαλύτερο αριθμό προσώπων, εταιρειών και συνδέσμων που θα μπορούσαν συγχρόνως να συνεργαστούν στην εξάπλωσή του σε ακόμα περισσότερους χώρους. Όλοι οι Έλληνες,

πιστεύω, έχουμε την υποχρέωση, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού μου, μόλις υπάρξει και η παραμικρή ιδέα που ενδέχεται να μετατραπεί σε ένα μεγάλο έργο να τη βοηθήσουμε με όλη μας την καρδιά για να μεταβληθεί σε πραγματικότητα.

Θεωρώ την επιλογή του ονόματος Ρωμανία εύστοχη. Άλλο όνομα, επί παραδείγματι Βυζάντιο, θα δημιουργούσε υποψίες σε πολλά κράτη που θα εργάζονταν ενάντια σε μια τέτοια ιδέα, ακριβώς για να μην μπορέσει να πραγματοποιηθεί. Αλλά και πάλι οι δύο όροι «Ρωμανία» και «Βυζάντιο» δε σημαίνουν το ίδιο. Η αυτοκρατορία πάντοτε καλείτο «Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία» ενώ το Βυζάντιο είναι μεταγενέστερος όρος, ένας νεωτερισμός, που άρχισε να χρησιμοποιείται μετά την άλωση της Πόλης. Όταν οι Σταυροφόροι κατέλαβαν την Κωνσταντινούπολη το 1204 ίδρυσαν την «Λατινική Αυτοκρατορία της Ρωμανίας» ενώ οι Ρωμιοί-Έλληνες που εκδιώχθηκαν από την Κωνσταντινούπολη εδραίωσαν υπό τον Οίκο των Λασκάρων, το κράτος στη Νίκαια διατηρώντας υπερήφανα την ονομασία «Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία». Ο όρος Ρωμανία χρησιμοποιούνταν κατά το Μεσαίωνα τόσο από τους Δυτικούς όσο και από τους Έλληνες για να υποδηλώνει αυτό που εμείς σήμερα ονομάζουμε Βυζαντινή Αυτοκρατορία.

Συγκριτικά παρατηρούμε ότι η ταυτοχρόνως υπό των Κομνηνών ιδρυθείσα αυτοκρατορία στον Πόντο έλαβε το όνομά της από την πρωτεύουσά της, Τραπεζούντα. Αν και η αυτοκρατορία της Τραπεζούντας δεν εθεωρείτο ο συνεχιστής της Αυτοκρατορίας της Κωνσταντινουπόλεως, ήταν μέσα από τα τέκνα, τους επιγόνους της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας, που ζεπήδησε η λαμπρή